

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ivo Veselky a soudců JUDr. Olgy Bokotejové a JUDr. Dany Slavíkové v právní věci žalobkyně: nezletilá E. K. nar. bytem zastoupená JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou, se sídlem Praha 1, Bolzanova 1, proti žalované: **Všeobecná fakultní nemocnice v Praze**, se sídlem v Praze 2, U Nemocnice 2, vedlejší účastník na straně žalované: **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vinenna Insurance Group**, se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, o 11.000.000,- Kč s příslušenstvím, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 2.5.2013 č.j. 15 C 25/2012-66,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně se **p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně rozhodl, že základ nároku žalobkyně na náhradu škody je po právu a že o konkrétní výši náhrady škody a o nákladech řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci samé (§ 152 odst. 2 o.s.ř.).

Vyšel z toho, že žalobkyně se žalobou, doručenou soudu dne 9. 2. 2012, domáhala po žalované náhrady škody s odůvodněním, že žalobkyně se narodila ve Všeobecné fakultní nemocnici. Šlo o běžný fyziologický porod bez komplikací. Čtvrtý den po narození se podrobila vakcinaci proti Dne 15. 12. 2010 začala trpět

Od [redacted] do [redacted] byla hospitalizována na [redacted]. V průběhu měsíce února následujícího roku ji začala bolet pravá nožička. Došlo k hospitalizaci od [redacted] do [redacted] ve Fakultní nemocnici na Bulovce a od 16. 3. 2011 další hospitalizace. Dne 18. 3. 2011 bylo zjištěno, že jde [redacted] bylo zahájeno příslušné šetření k této látce. Státní zdravotní národní ústav referenční laboratoře pro mykobakterie zjistil na základě protokolu o výsledku šetření [redacted] dne 20. 6. 2011, že u nezletilé žalobkyně byla z [redacted] a základě identifikace [redacted] zjištěna [redacted]. Byla stanovena diagnóza jako [redacted] jako následek aplikované vakcíny proti [redacted] čtvrtý den po narození nezletilé žalobkyně. Podle sdělení lékaře tato bakterie způsobila [redacted] s prognózou následného [redacted] a [redacted]. Nezletilá žalobkyně je pod téměř denním dohledem lékařů fakultních nemocnic. Podrobuje se i [redacted]. Prognóza budoucího vývoje dle zdravotního stavu je dosud nejasná. Bakterie je rezistentní na všechny dosud užívané léky a šíří se dále do [redacted]. Je pravděpodobné, že bakterie zasáhla [redacted] což se bude projevovat od třetího roku dítěte [redacted]. Nepříznivý stav je způsoben vakcínou proti [redacted]. Bylo zjištěno státním zdravotním ústavem, že vakcinace proti [redacted] vakové následky způsobuje a bylo zjištěno nespočetné množství případů onemocnění dětí. To je také důvod, proč byla povinnost očkování proti [redacted] od 1. 11. 2010 zrušena. K náhradě škody odkázala na §421a, odst. 1 o. z., každý odpovídá i za škodu způsobenou okolnostmi, které mají původ v povaze přístroje nebo jiné věci, jíž bylo při plnění závazku použito. Této odpovědnosti se nemůže zprostit. Dle odst. 2 se odpovědnost vztahuje i na poskytování zdravotnických, sociálních, veterinárních či biologických služeb. Požaduje náhradu za bolest dle vyhlášky 440/2001 Sb. od prosince 2010 do podání žaloby ve výši 1.000.000,- Kč. Dále náhradu za ztížení společenského uplatnění s tím, že žalobkyně bere na vědomí, že v současné době není zdravotní stav zcela ustálen. Proto si vyhradila jednotlivé znaky, jimiž se řídí výše ztížení společenského uplatnění popsat a doložit v průběhu řízení. Na náhradě bolestného požaduje nárok 2.500.000,- Kč, dále požaduje 1.250.000,- Kč jako jeho navyšení dle § 6 odst. 1, písm. c) vyhlášky 440/2001 Sb. a dle § 7 odst. 3 téže vyhlášky 6.250.000,- Kč, celkem 10.000.000,- Kč jako náhradu za ztížení společenského uplatnění. K dotazu soudu potom žalobu doplnila, a to tak, že co se týká samotného očkování, Všeobecná fakultní nemocnice plnila povinnost uloženou jen zákonem. Očkování proběhlo standardním způsobem ve sterilním prostředí postupem lege artis. Žalobkyně netvrdí porušení právních povinností ze strany žalované při aplikaci vakcíny. Z lékařských zpráv vyplývá, že příčinou onemocnění buď byla vada vakcíny, nebo její chybějící vlastnost, když byl zanedbán postup při její výrobě, skladování, kdy tato vada nebyla při řádné aplikaci žalovanou rozpoznatelná, nebo příčinou onemocnění žalobkyně je povaha léčiva, která způsobila při správné reakci nepříznivou reakci v organismu žalobkyně spojenou s újmou na zdraví. V příbalové informaci jsou popsány známé příznaky vedlejších účinků při použití vakcíny. Žalobkyně se domnívá, že žalovaná je pasivně legitimována, neboť aplikovala léčebný přípravek. Je zcela nerozhodné, zda žalovaná plnila závazky vyplývající z zákona č. 258/2000 Sb. a vyhlášky 537/2006 Sb. či zákona 20/1966 o péči o zdraví lidu. Poskytování zdravotní péče jako takové je upraveno státem v několika zákonech, tudíž postupy lékařů při poskytování zdravotnické péče nejsou dány pouze poznatky medicínské vědy, ale i státem nařízenými postupy. Je otázkou pro žalovanou, zda částku zaplacenou žalobkyní bude žádat po státu s odůvodněním, že plnila pouze svoji povinnost, kterou jí stát uložil. Žalovaná se nemůže zprostit svojí odpovědnosti, protože odpovědnost při aplikaci léčebného přípravku je absolutní objektivní odpovědnost, kde nutnosti zavinění. Ze situace, kdy zdravotnické zařízení neučinilo žádnou chybu při aplikaci léčebného přípravku, nese odpovědnost. Pokud vznikne škoda, která je v příčinné souvislosti s aplikací léku. Toto vyplývá z ustanovení §421a o.z.

Byly tak splněny podmínky pro absolutní odpovědnost žalované, a to použití jiné věci k plnění závazku, tj. aplikací očkovačích látek dne 17. 2. 2010 ve zdravotním zařízení žalované, vznik škody na zdraví žalobkyně a příčinná souvislost aplikací očkovačích látek a vznikem škody.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila v tom směru, že v době očkování byla platná úprava dle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví s tím, že dle § 45 zdravotnická zařízení jsou povinna zajistit a provést pravidelná zvláštní mimořádná očkování a dle vyhlášky č. 537/2006 Sb. o očkování proti infekčním nemocem dle § 3: očkování proti [redacted] se provede nejdříve čtvrtý den a nejpozději do konce šestého týdne od narození dítěte. Žalovaná postupovala podle ustanovení zákona, použila schválenou vakcínu. Plnila povinnosti uložené zákonem. V případě nesplnění této povinnosti jí hrozila pokuta do výše 2.000.000,- Kč. Žalovaná potvrdila, že nemá námitek proti tvrzení, že mezi očkováním a vznikem škody na zdraví je příčinná souvislost, neboť toto bylo prokázáno, avšak nějak netvrdila, že by odpovídala za škodu dle §421a občanského zákoníku. Vzhledem ke státem nařízené povinnosti očkovat je otázkou, zda je žalovaná skutečně povinnou osobou. Žalovaná uvedla, že za nesplnění dané povinnosti by jí hrozila pokuta ve výši dvou milionů korun. Při mimosoudním projednání případu žalovaná potvrdila, že nemá námitek proti tvrzení, že mezi očkováním a vznikem škody na zdraví, je příčinná souvislost, neboť toto bylo prokázáno. Zároveň uvedla, že nelze souhlasit s tvrzením žalované, že by tímto přiznala, že odpovídá za škodu podle § 421a občanského zákoníku.

Co se týká vedlejšího účastníka na straně žalované, tento se plně ztotožnil s vyjádřením žalované.

Mezi účastníky bylo nesporné a zejména ze strany žalované bylo učiněno nesporným, že mezi očkováním žalobkyně, tj. po vakcinaci proti [redacted] 17. 2. 2010, vakcinační látkou [redacted] došlo k nákaze bakterií [redacted]. Samotná příčinná souvislost mezi shora uvedeným očkováním a tvrzeným onemocněním ze strany žalobkyně, byla učiněna ze strany žalované nespornou. Skutečnost, že zde tato příčinná souvislost je i skutečnost, že žalobkyně trpí onemocněním [redacted] má soud za prokázané z lékařské zprávy hospitalizace na pediatrické klinice I. P. VZ FTN a 1. Lékařské fakultě Univerzity Karlovy 4, od 15. 7. 2011 do 2. 9. 2011 a dále také z dopisu Všeobecné fakultní nemocnice z Prahy, ze dne 31. 1. 2012. Soud tak má za prokázané, a zejména mezi účastníky také nesporné, že je zde příčinná souvislost mezi očkováním žalobkyně, a to vakcinací proti [redacted] a zjištěnou kulturou [redacted] která měla způsobit [redacted]

Dle ustanovení § 421a občanského zákoníku, každý odpovídá za škodu způsobenou okolnostmi, které mají původ v povaze přístroje, nebo jiné věci, jíž bylo použito při plnění závazku. Této odpovědnosti se nemůže zprostit. Dle odst. 2 shora uvedeného ustanovení odpovědnost podle odst. 1 se vztahuje i na poskytování zdravotnických, sociálních, veterinárních a jiných biologických služeb.

Soud dále odkázal na rozhodnutí R 9/1977 s tím, že zdravotnická organizace odpovídá za škodu způsobenou okolnostmi, které mají původ v povaze určitého přístroje, nástroje, léku a nebo jiné věci použité při poskytování zdravotnických služeb, a to i když jde o vedlejší účinky, které mají za následek vznik škody, o nichž nebylo zdravotnické organizaci známo, že k nim dochází.

Co se týká právě pasivní legitimace žalované, soud měl za to, že je nutné aplikovat ustanovení § 421a občanského zákoníku, a to odstavec 1 i 2 v tom směru, že se jedná o odpovědnost objektivní, které se žalovaná nemůže v žádném případě zprostit. Žalovaná je veřejné zdravotnické zařízení, které má v popisu práce provádění očkování, a to i [redacted] a to jako závazek zabývající č. 258/2000 Sb. a vyhlášky č. 537/2006 či ze zákona 20/1966 o péči o zdraví lidu. Poskytování zdravotní péče jako takové je upraveno v několika zákonech a postupy lékařů zdravotnické péče tak nejsou dány pouze poznatky medicínské vědy, ale státem nařízenými postupy. Byť zdravotnické zařízení není orgánem státní správy, má samostatnou subjektivitu a má i samostatnou odpovědnost za způsobenou škodu.

Dále odkázal na judikát Nejvyššího soudu 25 Cdo 1240/2009 s tím, že jednou z věcí ve smyslu § 421a občanského zákoníku se v oblasti poskytování zdravotní péče rozumí látka aplikovaná pacientovi, lék či léčebný přípravek, který se podává při plnění závazku zdravotnickým zařízením. Okolnosti, jež má původ v povaze léčiva je nejen jeho vada či chybějící vlastnost, kterou by lék měl mít, ale také jeho vlastnost, jimiž se při svém použití projevuje ať už v typické či charakteristické, nebo naopak neobvyklé či nepředpokládané.

Vyšel z toho, že byly splněny všechny tři podmínky, které zákon spojuje s možností uznání odpovědnosti za škodu dle ustanovení § 421a občanského zákoníku, a to v tom směru, že zde ze strany žalované došlo k použití jiné věci k plnění závazku, tj. aplikaci očkovací látky [redacted] žalobkyni, dále, že u žalobkyně vznikla škoda na zdraví, jak má soud za prokázané z lékařských zpráv a zejména za situace, kdy žalovaná vznik škody na zdraví nespornuje a dále skutečnost, že je zde příčinná souvislost mezi shora uvedenou aplikací očkovací látky a škodou na zdraví žalobkyně a rozhodl způsobem výše uvedeným.

V odvolání proti rozsudku soudu I. stupně žalovaná především namítala, že je jí dávana k tíži odpovědnost za látku, která byla vyrobena jiným subjektem, schválena státní autoritou a její aplikace nařízena obecně závaznými právními předpisy, přičemž vzniklé škodě nelze preventivně čelit a navrhla, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla soudu I. stupně vrácena k dalšímu řízení.

K odvolání žalované se připojil i vedlejší účastník vystupující na její straně.

Žalobkyně vyvracela důvody odvolání a navrhla, aby rozsudek soudu I. stupně byl potvrzen.

Odvolací soud projednal věc (§ 212 o.s.ř.), přezkoumal rozsudek soudu I. stupně podle § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. a došel k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

Soud I. stupně zjištěný skutkový stav (který ostatně nebyl ani mezi účastníky sporný) posoudil správně i po stránce právní a odvolací soud proto pro stručnost odkazuje na argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozsudku, se kterou se ztotožňuje a jen dodává, že žalovaná v odvolání neuvedla žádné takové skutečnosti, které by mohly vykonat vliv na správné posouzení věci učiněné soudem I. stupně.

Z uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Proti tomuto rozsudku **l z e** podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jehož přípustnost za podmínek stanovených v § 237 o. s. ř. přezkoumá dovolací soud.

V Praze dne 9. ledna 2014

JUDr. Ivo Veselka v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Martínková Hana